

Het Lake District Stilte aan het einde van het asfalt

Tekst: Helen Dekker

Grote foto:
Het pad naar
Wast Water in
Wasdale Valley
Links:
Uitzicht op
Grasmere
vanaf
Loughrigg
Terrace

Het valt niet altijd mee om in Englands meest geliefde Nationaal Park in alle rust van het uitzicht te genieten. Voor je het weet zijn er 'pottenkijkers'. Maar rijd door tot waar het asfalt ophoudt, neem de benenwagen en ontdek het Lake District van de romantici: puur en verlaten.

Het Lake District in het graafschap Cumbria, in het uiterste noordwesten van Engeland, is onbetwist het beroemdste Nationaal Park van het land. Er is in Engeland dan ook geen andere regio waar op zo'n compacte schaal zo'n gevarieerd palet aan natuurschoon voorkomt. Op slechts 53 bij 64 kilometer, ofwel 2300 vierkante kilometer, vind je meren, grillige bergtoppen, glooiende hellingen met grazende schapen, watervallen, bossen en pittoreske dorpen. Als een slingerend lint verbinden de plattelandsweggetjes deze elementen met elkaar.

Vanaf de bergtoppen van de Cumbrian Mountains kun je ver kijken en je verbazen over de tegenstellingen: desolaat, steil en woest wordt afgewisseld met lieflijk en romantisch. Logisch dus dat één activiteit veruit favoriet is om het gebied te verkennen: wandelen. De mogelijkheden zijn met honderden wandelpaden en -routes schier eindeloos. Of je nu een liefhebber bent van 'strolling' – een ommetje maken – of graag met een goedgevulde rugzak dagtochten van zes uur onderneemt, in het

Lake District vind je de uitdaging die bij je past. De consequentie is alleen, om met Lee Towers te spreken: 'you'll never walk alone'.

Nationaal icoon

Tot 200 jaar geleden werd het Lake District nog angstvallig gemeden. Het stond bekend als ongestuurd, ontoegankelijk, woest en gevaarlijk. Behalve voor de kleine boeren die er woonden. Eind 18^e eeuw vond een ommekeer plaats. Onder invloed van de romantiek groeide onder de elite de behoefte aan authentieke landschappen die emoties oproepen. In je eentje door huiveringwekkende natuur lopen, dat was het summum. En men had behoefte aan een landschap dat 'typisch Engels' was, ofwel puur en simpel, uit nostalgie naar het 'echte Engeland' dat volgens de upper class door de industrialisering snel aan het verdwijnen was. Het Lake District voldeed perfect aan dat plaatje, bezongen door romantische dichters als William Wordsworth, Samuel Taylor Coleridge en Robert Southey, en zo groeide het gebied uit

tot nationaal icoon. Inmiddels bezoeken miljoenen mensen per jaar het Lake District, in 2009 zelfs meer dan 15 miljoen. Uiteraard vooral Engelsen maar ook veel Japanners, fans van de bekende kinderboekenschrijfster Beatrix Potter die onder andere in Sawrey heeft gewoond. Waar vind je in die drukte nog de nodige rust?

200 jaar terug werd het Lake District angstvallig gemeden

April, mei en de tweede helft van oktober zijn volgens insiders de beste tijd voor een bezoek. In juli en augustus is het een heksenketel. Ook juni en september kunnen zeer druk zijn. Dat betekent kans op files. Niet alleen op de doorgaande wegen, zoals de A591 van Kendal via Ambleside naar Keswick in het noorden, maar tegenwoordig óók op de populairste wandelpaden. Dat zijn doorgaans de routes naar de mooiste panorama's, zoals de pittige ►